

implendum; nisi illud ratum haberet, eidem promittendo, futurum illud exequetur, & idem aferendum est; quantum ad filiam defuncti: Neque enim obligatio unquam inducitur adimplendi voti voti personalis; quod suscepimus non fuit, neque coniugii exequendi onus acceptatum est.

Videatur quidem ex quibusdam Canonibus, liberos obligari ad ingrediendam Religionem, cum eidem fuerint a suis Parentibus devoti; atque exempli Samuelis, quem Anna sua Mater divino ministerio consecraverat, ab eis esse tenenda vota, quae si Parentes in eorum gratiam suscepissent, ut iubetur ad constitutur a Concilio Toletano quarto, quod habitat fuit anno 633; & refert apud Decretum Gratiani in Canone quodam, cuius titulus inscribitur istis verbis: (a) Aut propria professio, aut Paterna devotio Monachum facit. Et ipsius verba sunt laudati Canonis: Monachum aut paternum devotio, aut propria professio facit: Quidquid bernum reveritur, alligatum tenebit: proinde his ad mundum reverendi intercedimus adūtum, & omnes ad suum intercedimus regreſus. Quod idem alias Canon enuntiat verbis adhuc diteritoribus, (b) sicut habens: Quicunque a Parentibus propriis in Ministerio fuerit delegatus, noverit se ibi perpetuo per manusum: nam Anna Samuelem puerum natum & ablatum Deo cum pietate obulit, qui & in ministerio templo, que Matre fuerat deputatus, permanfit, & ubi conflitus est, deſeruit. Quibus addi præterea potest, itos liberos sic a parentibus devotos, obligatos etiam fuisse ad instaurare quicunque Religiose disciplina eadem religione servanda, quæ ab eis observabantur, qui sola ac propria sua voluntate fœle Religioni devoarentur: Atque ita habetur ex sequenti Decreto Concilii Tributarientis, quod alcum est anno 895. (c) Quoniam Primitigenites ad Monasterium tradiderunt, & in Ecclesia caput carere & legere, nec uxorem ducere, nec Monasterium deferere poterit; sed si diffringitur, rediretur: si Torsor dimiserit, rursus concedatur: nescio si usurparetur, dimittere compellatur.

Venit omnes predicti Canones, & quotquot occurrunt, qui ad eosdem accedunt, non intelligendi sunt nisi de liberis, qui postquam ad annum pubertatis venerant, votum a suis parentibus emulsum libera voluntate animoque Iubentiori ratum habuerunt, ut obseruant. Glosa, (d) que fert: Et hoc probatur ex parte Samuelis, qui oblatus ab Anno, cum iam esset oblatus a Matre, in servitio Dei permanet.... & intelligitur hoc caput de illis, qui post legitimam etatem consenserunt, vel qui tempore oblationis erant dol capaces. Iuſ oblatio non sufficeret, nisi ipse (Samuel) potest ratum habuerit. Atque ita reipæ sit apertissimum ex aliis etiam plurimis Canonibus, qui referuntur a landato Gratiiano, & tres allegatos Canones proxime subsecuantur: Iuſ namque luculentur fester, ejusmodi vota irrita proſta esse, ac nullius tum roboris, tum effectus, fieri; nisi liberi, qui sic fuere Monasticæ Disciplinae devoti, postmodum consenserunt. Atque ea tempore exitit tum Doctrina, tum mens Ecclesiæ ut invictius probari potest secundo Concilio Toletano, quod celebratum est anno 531. (e) sub Pontificatu Bonifacii II, quo Concilio Tolet. IV. c. 1. lo statutum ad determinatur, quo potissimum modo sit agendum quantum ad liberos, quos tunc temporis eorum Parentum voluntas vel Religiose, vel Ecclesiastico ministerio mancipaverat, & cœperat: i. Ut, postquam eorum capilli tonsurati fuerint, & Episcopus eorum educandorum curam in se iusceret. De his, quos voluntas Parentum a primis insaniis annis Clericatus officio mancipari, statim obseruantur, ut mos; cum decretis, vel ministerio electorum contradicuntur, in doctrina Ecclesiæ sub Episcopali presentia precepti ibi debentur eradiari.

2. Aut ubi clavum decimum etatis sue compleverint annum: coram totius Cleri, plebique conspectu, voluntas eorum de expetendo coniugio ab Episcopo perscrutetur; quibus, signata castitate, Deo inspirante, plausit, professionem castimoniam fœle absque conjugatione necessitate se sponderint servetur, ut sanguinum

appetitores ardissime vita lenissimo Domini jugo subdantur: ac primum Subdiaconatus ministerium habitu probacionis sue a vietimo anno suscipiant. 3. Si vitam celibem agere nolent, ut eorum arbitrio relinquantur, quod vita genitilium magis arribet, ejusdem eligendi plena, atque integra facultas.... His autem, quibus voluntas propria interrogatio tempore desiderium nubendi perfuerit, confessum ab Apostolis licentiam 1.... auctor non possumus; ita ut, cum perfide etatis in coniugio positi, renuntiatur se pari confusa operibus carnis propounderit, ad sacros gradus aspirent.

Quod decretum omnino consentaneum est tum Doctrina Præfitorum Ecclesiasticorum Patrum, tum decimoris quamplurimorum famorum Pontificum. Quod pertinet ad Ecclesiasticos Patres, satis erit Iohannes S. Basil. (f) Epist. ad Amphilochium c. 15. & Monialib. C. 15. Verba sunt laudati Canonis: Monachum aut paternum devotio, aut propria professio facit: Quidquid bernum reveritur, alligatum tenebit: proinde his ad mundum reverendi intercedimus adūtum, & omnes ad suum intercedimus regreſus. Quod idem alias Canon. Quinque. 4. b. & 5. a. & 6. q. 2.

Quod idem de finitum, plurimi etiam summi procurantes.

Pontifices, atque inter alios Alexander III, qui scribens ad Episcopum Bellaventensem, declarat, ejusmodi professiones esse nullas, nisi ipsa fuerint a liberis ipsi, postquam ad legitimam etatem perveniente, comprobato ac rite habite.

Mandamus, ait Laudatus Papa, (g) quatenus, si inveneris, quod G. non fuisse a Parentibus oblati,

nece Monasterium deferere poterit; sed si diffringitur, rediretur: si Torsor dimiserit, rursus concedatur:

nescio si usurparetur, dimittere compellatur.

Verum omnes predicti Canones, & quotquot occurrunt, qui ad eosdem accedunt, non intelligendi sunt nisi de liberis, qui postquam ad annum pubertatis venerant, votum a suis parentibus emulsum libera voluntate animoque Iubentiori ratum habuerunt, ut obseruant. Glosa, (d) que fert:

Et hoc probatur ex parte Samuelis, qui oblatus ab Anno, cum iam esset oblatus a Matre, in servitio Dei permanet.... & intelligitur hoc caput de illis, qui post legitimam etatem consenserunt, vel qui tempore oblationis erant dol capaces. Iuſ oblatio non sufficeret, nisi ipse (Samuel) potest ratum habuerit.

Atque ita reipæ sit apertissimum ex aliis etiam plurimis Canonibus, qui referuntur a landato Gratiiano, & tres allegatos Canones proxime subsecuantur: Iuſ namque luculentur fester, ejusmodi vota irrita proſta esse, ac nullius tum roboris, tum effectus, fieri; nisi liberi, qui sic fuere Monasticæ Disciplinae devoti, postmodum consenserunt.

Atque ea tempore exitit tum Doctrina, tum mens Ecclesiæ ut invictius probari potest secundo Concilio Toletano, quod celebratum est anno

(e) Glosa in Can. Quinque. que iup. cit. 5. a. & 6. q. 2.

Ablatum. (f) Alex. III. in cap. Significatio. 1. de Regularibus &c. lib. 11. tit. 31.

Clemens III: etiam consultus de quadam puerula, quem fuerat a suis Parentibus Monasterium cuius oblatum, in quo tum Benedictionem; tum sacram virginitatis habitum suscepserat, & ex quo deinde dilectus in matrimonium venerantur; respondet juxta dispositionem Toletani Decreti, quod superius retulimus (b): Confutatione tuo taliter respondemus, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa, quod, cum justa Concilio Tolosanum censorum Monachum anti parentia deponens, inquit laudatus Papa.

VI O U T U O M.

V I O T U M .

libet; Cum neque Bulla Pauli V. neque Constitutionis, quae apud eodium videntur, nihil de necessitate emittendi aliquem votum legatur. Ex quibus sequitur, quamquam Ernestus Congregationis prædictæ Socius adjunctus fuerit, atque in eadem etiam gradu Præsbyteratus sit insignitus; cum non idea solvi voti sui vinculo, quo se, priuagatio illuc ingredetur, obstrinxerat.

Tandem, quod pertinet ad illum capitulam dolorem sere continuum, quem praetendit tanquam legitimam cauam, cur non possit sere dare aliqui Monasterio; fortasse sufficit, ut inde solvatur obligatione Religiose Professionis emittere; sed nequam sufficiens censetur, ut inde sibi vindicet immunitatem nequidem offerenda se Religioni, ac ibidem proprias vires tentandi, si Religio velit eum recipere, num valeat Religiosi munus non obire, ac sequi Religiosi instituta. Si Superioribus vistum fuerit eum non admittere propter praedictum illius capituli dolorem; jam tutus erit quantum ad suam conscientiam; siquidem per illum non sterterit, qui voto suo fecerit fatis, iuxta Regulam Islam Canonici (^a): *Imputari non debet ei, per quem non fiat, si non faciat, quod per eum fuerit faciemur.*

C A S U S XXVIII.

Cum secularis quædam Ecclesiastica Congregationio in Civitate quadam Hilpanæ instituta fuisset, ei, qui ejudem erat Pater & Auctor, de eorum omnium sententia actione communi confessu, qui in eadem comprobabantur, opere pretium esse duxit ad summum Pontificem litteras suppli-
cemes mittere, quibus eum rogaret, ut vellet eam-
dems auctoritate sua comprobare, simulque inducere
obligationem tum iis, qui etiamnum ibidem
aderant, tum iis, qui postmodum eidem Socii es-
sent adjuncti, quatuor vororum simplicium ca-
titatis, obedientia, paupertatis, ac perpetua
residentie in manibus superioribus emittendorum;
quam gratiam iunimus Pontifici et iudicis pon-
tificio rescripto anno 1560.

Quoniam vero postmodum edocuit experientia, votum absolutum paupertatis difficultate omnino posse coherere cum munis quotidianis, que praedicta Congregationis membra conseruerunt obiecta; alius Pontificium rescriptum ab eadem impetratum fuit anno 1569. quo temperamentum istud adhibeatur: videlicet omnes & singuli, in dicta Congregatione, dictisque quatuor votis emis- si, recipi, qui immobilia, bona vel Beneficia obirent, aut in futurum obinibent ac possidebent, licet dominum illorum omnium retineant: eorumdem tamen usum liberum non habent: ita ut neque fru- tri, de huiusmodi bonis vel Beneficiis provenien- tes, retinere, neque in propriis usus fine licentia Superioris quicquam convertere possint, sed de eisdem fruibilitate cum facultate & arbitratrice Superioris in sua opera disponere remebuntur.

Quod quidem temperamentum recrudescendis
alii novis difficultatibus locum attulit, ex diver-
sa ratione, qua plurimi interpretabantur verba
præfatis Pontificiis Re scripti; quam ob causam co-
æta fuit infamer. Congregatio ad determinandam

cta nre patr. Congregato ad determinandam
ratione clara atque omni profus tertificatione
superiori corund:m interpretationem, quam rei
p[ri]a definitiv in generali quodam conventu habi
to anno 1697. in quo constitutum est Decretum,
quod sequitur: *Obligationem ostendere ei, qua
pauperis est, addendo, omnibus & singulari man
dat, ac precipit, ne a quoquam vel gratuito, vel*

alio quovis modo; pecuniam, aut alia mobilia sine
licentia Superioris recipiant, aut donent, alii
dent in mutuum: apud alios retineant: aut apud se
seruent, gestentque secum, ac iis pro libitu utantur,
que omnia conuenient condonant, tanquam pauper-
iat, quam proficiunt, prorsus aliena.

Quo quidem Decreto, neque duobus Pontificis Referptis, de quibus jamjam sermonem fecimus, omnes animi dissidentium potuere nec ad concordiam, nec ad pacem ullenatus reduci, ac

potissimum & nominatim animus **Galeatii** ; qui proponit quæstionem .

1. Utrum, post alterum reascriptum, quo Pontifex dedit anno 1659. & quo vatum paupertatis interpretatio est, quod in Congregatione confuevit emitti; superius adhuc aliquid obligationis, quantum ad praedictum iuramentum, quae exurgebat ex priori reascripto, quo pure ac simpliciter votum paupertatis instituebatur; aut, utrum auctoritas praedicti prioris Reascripti, ex supervenienti posteriori reascripto plane sit extinta, adeo ut jam nonnisi posteriori standum sit, quasi foli, quo explicatur ac determinatur, quae vis esse debet, quæve extensio voti, quod vi reascripti proris emititur.

2. Utrum peccet adversus obligationem sui voti, retinendo fibi sine licentia sui Superiori suam pecuniam, sive eamdem secum getset, five illam servet in arca sua reconditam; propterea quod in altero rescripto non feratur: *apud se retinere possit*; sed legatur tantummodo *retinere*; & videatur; i. posse non immixtito contendi, Decretum Conventus anni 1697, omnino licet adscriberetur numero regularium aliarum quam plurimarum sua observantiarum, quas Congregatio privata sua auctoritate postmodum induxit, queque non importantia stridat sub pena peccati iusti obligacioni. 2. Nequaque posse a Convento alienari.

quo etiam generali, nisi cum integra legitimi regimini eversione, obligationem imponi, quae sit amplior ipsameri obligatione, quam inducit ipse Papa, a quo Congregatio fuit approbata nec nisi communi singulorum membrorum, ex quibus constat praedicta Congregatio, accidente consenserit.

3: Galatius petit, utrum, quando de una domo Ise transiret in aliam, in qua residientiam habitus est, non sibi licet, non petito est de Superioris sui confusu, libros, quos de proprio suo are fibi comparavit, secum exportare. Rationem autem sui dubit profert istam, quod Congregatio Decretum ea de re tulerit ex professo, que in ejutimodiu calu omnibus ac figura

lis interdictitur, quidem una domo in aliam tele-
transierunt, ne quemquam librorum suorum fecer-
cum exportare praetulunt, quo etiam ipsimet
Ordinario superiori potestas denegatur ejusmo-
di licentia facienda. Et Decreto Galeatense ex
altera parte non putat, a fele obediensianum ullam
esse praestandum: quoniam eidem istud iniquum
omnino videtur, & contendit, cum eos omnes
de proprio furo argento sibi comparaverit, atque
etiam contentient ac permittente suo Superiori
re; goldem sibi legitima proprietate vindicari
non ipsi Congregationis cui dono eos nullatenus dedit. Unde concludit: 1. Siquidem votum
paupertatis, cui addicatur, non freriget ex eo
rundem empione, aequum non esse, fele co-
rundem privatione multarum. 2. Ut jam fuit re-
servatum, non sibi vidi, sibi magis ex con-
scientia debito obligatum esse, ad obtene-
randam praedicto Decreto, vi eiusdem super-
privaretur, quam plurimis alius capitibus insci-
tutorum, que eadem violantibus nihil inducere
obligatorum sub pena peccati.

4. Quareit denique, num frati voti sele conscientia reddiderit, recipiendo, inconfutabile suum periere, tum pecuniam, tum alia qualibet; quae sibi sponte fuerunt oblati, quaque sibi proficeret recipere existimavit, quoniama posteriori reclipso, quo prohibetur, ne de propriis rebus moventibus nihil disponatur, nullatenus interdicitur; ne quod sponte gratuitoque fuerit oblatum, recipiat.

R E S P O N

Censimus : Rescripto , quod anno 1550. datum
est , etiam post alterum rescriptum , quod super-
venit anno 1559. in integrum servari sui robor-
firmitatem quantum ad votum paupertatis , ex-
ceptis dumtaxat iis , quae pertinent ad proprietates
immobilias ; quoniam posteriori rescripto pri-
non revocatur , sed tantummodo explicatur , & qui-

dam interpretationem circumscriptionem definitur, concedendo ei, qui paupertatem vovit, cum Congregationem primum ingressus est, dominium bonorum suorum temporalem, ut possat ad pauperum auxilium pervenire.

rum immobilium temporarium, quæ possidere, quæque proinde potest alienare, commutare, quin etiam si sic ei liberetur, donare: & obligationem voti, quo ligatur, restringendo ad solum unum fructuum ac redditum, quæ de ejusmodi proveniunt, & ad usum cuiuscumque alterius boni moventis, quod posset habere, & de qua disponere nullatenus potest nisi cum facultate atque arbitratu sui superioris.

De industria istæ verba appoluimus; **bonorum immobilium temporarium;** Est etenim ingenis omnino dicrimen adhibendum inter bona generis istius, & ea, quæ vulgo dicuntur bona Ecclesiastica: quantum bonorum temporarium, quæ iuste ac legitime possidentur, dominium plenum habetur: At Bene-

3. Dicimus, quantum ad propositam tertio loco questionem, quemcumque, qui Congregationem aliquam sive seculararem ingressus est, obligari ex stricta conscientia ad statuta, regulaque, quæ in ea obtinent, religiose observanda. Porro inter statuta, quæ vigent in Congregatione, in qua Galeatus receptus fuit, hoc potissimum nunc recipiatur, futurum nempe ut nullus eorum, qui eidem addicuntur, non posset, nisi legitimi superioris accidente tunc licentia, tunc conuenit, liberos, quos sibi comparaverit, privata sua auctoritate fecum exportare: cum lese de una domo in aliam, in qua residentiam habiturus est, transferre.

(a) V. Beneficiarius, Ca-
ficiarius, Ca-
fus. Basilus
.

Bene-
ficiarius Ecclesiasticorum bonorum; quæ possident, nullatenus dominus est, neque vel etiam fructuum ac redditum, qui inde proveniunt; quippe eorum omnium non sit nisi simplex administrator, nec de iisdem disponere ei licet, nisi in gratiam propriorum legitimarum necessitatum: Cum quidquid de iis ulterior excurat, pauperibus jure cedar, aut ad Ecclesiam pertinet, ut alibi demonstravimus invicem argumentis (a), quæ defunduntur ex Conciliorum nube profluis ingenti, ex Decretalibus plurimorum lumenorum Pontificum, atque ex Doctrina S. Augustini, S. Thomæ, & eorum, qui tum inter Theologos, tam inter Canonistas sunt nota commendationis.

2. Juxta quod iam affirmatum est, Congregatio-

2. Juxta quod jam afferimus, Galeatus fracti voti sibi dubio concus est, quando coacervat, & apud se retinet pecuniam de suis bonis immobilibus provenientem, aut aliunde sibi obvenientem sine licentia sui superioris, siquidem in eo occurrat veri nominis proprietatis actus, quod tanquam Dominus, propriae sua voluntate, nihil quidquam obstante voto, quo tenetur, de eadem disponat; quod quidem votum emisit vi prioris rescripti, & ejusmodi dispositio simul aliena sit ab ipsissimis verbis posterioris rescripti, quo apertissime interdictur, ne ullus ulla habeatur, nec liberò singulorum arbitris permitatur fructuū aut redditum, qui de eorum bonis immobiliibus, seu eorum Beneficiis proveniunt, nisi cum facultate & arbitriatu superiori.

Neque vero **Galeatum** quidquam juvat, quod excusationem sibi querat ex eo quod in posteriori referipto non feratur: **apud se retinere.** Ibi sententiam est **mora** verborum ambiguitas, ac pura tergiveratio, siquidem sub verbo, **retrinere**, quod generaliter est, summus Pontificis complecti censeatur omnem **retinendi** medium. Sunt ergo pecuniam ipsam retinere, aut ab alio ferri auctoritate, et legione suae iudicandam in definitu, seu de Decretis, quod latum fuit cum contento communis legatorum omnium, quibus ipsummet Congregationis totum corpus representatur: siquidem non censeantur sententiam suam dicere, nisi de contento singulorum membrorum, a quibus gerendo Conventui praefuerint, neque, nonnisi eorum nomine, iustitium suum ferrari; aliudque insignificantur ei.

neat, aut ab alterius veritatem tradat fine licentia superioris, perinde agit contra quod interdictum est a summo Pontifice, & aduersus mentem voti pauperatis, cui lege addixit. Atque huic potissimum in commodo Conventus generalis anni 1697. voluit occurrere verbis istis in Decreto: Ne ... apud alios retinante, aut apud se servante, gestefere secum. Quanquam ergo verum foret Galeatio nullatenus innouatus Decretum, quod a predicto Conventu confectum est; atque etiam daretur, omnilius repugnante tum ratione, tum sensu communis, futurum ut nullum esse peccatum in ejusdem violatione; nihilominus fradi voti convinceretur, vel ex eo quod sese non conformaret ad interdictum latum a Papa in posteriori rescripto, quo ne dum copia fiat membris predictis Congregationis coacerande, ac retinenda pecunia de redditibus eorum provenientis, quin potius caveretur, ne eorumdem fructuum ac redditum liberum usum habeant nisi cum facultate & arbitrio suorum superiorum, & jubetur, ut pecunia inde proveniens in pios usus convertatur. Quibus addendum est praeterea, Congregatio Galeatio gratuito subministrare quemque ei necessaria sunt tum ad vitium tum ad velutum, tum etiam ad ceteras qualitercumque vita necessitates; eum non posse conferi suam pecuniam referare nisi ex mero cupiditatis animo, qui penitus alienus est ab anima gradu auctoritatis, qui necessarius est, nisi quacumque pertinent ab bonum regim, inquit in congregacione expedite, obtinere, valeant statuer, & omnia generatio definire ac determinare, quibz illi necessaria videntur ad ejusdem boni regimini tum institutionem, tum conservationem; adeoque omnibus & singulis, ex quibus ipsa congregatio constat, ex conscientia, sub pena etiam peccati incumbat inidem patere ad eorumdemque normam ac praeceptorum tum suam compondere vivendi rationem quemadmodum passim frequentiatur apud alias Congregations; & vel ex ipso solo dictamine rationis sapienti cuique computum esse debet: aliquin quid potissimum juventur omnia ejusmodi decreta, omniaque isthac statuta, si liberum unicuique fieret eadem impune ac fine peccato violare? Quæ rerum perturbatio non inde sublegeretur? Et nonne Conventus omnes, quantumcumque solemnes ac generales, inutiles prolixus fierent omnibus Congregationibus tam regularibus, quam facultibus, quarum singula membra rationem agenti suam ad nutum accommodarent propriumque suum arbitrium, indeque infinita propemodum scandala certissime contingent. Aliunde vero, ut nullum occurrat peccatum in frangenda aliqua observantia, sat's non est, absque tum contemptus, tum scandali rationem: requirunt enim praeter, cendam verbis

modi pravare, nec iisdem contentientes a peccato vindicari. Quod ita docent Angelus de Clavasio, Joannes Major, Fagnanus, plurimi que alii (a). Si Palemon ergo videns, vitium proprietatis passim in Monasterio frequentari, in quod ingressus est; atque ex errore sibi in animum induxerit, licet sibi de aliqua re, tanquam iure proprietatis sibi cedente, disponere, non inde coram Deo culpa expers est, si, velutius aliorum Religioformum infestans, impingat in usurpationem peccatum; quoniam nequidem superius majorum auctoritate potuit abusus ejusmodi.

(b) Innoc. III.
in cap. Cum
Monasterio
e. de statu Mo-
nachorum.
Iib. 3. in fol. 35.
(c) Concil.
Trid. seg. 2.
Monial. c. 21.

Benedictus primum quidem Ordinem suum instituit: (b) Nec estimet Abbas, quod super habenda
de proprietate, posse cum aliquo Monacho dispensare; quia abdicatio proprietatis, sicut & custodia ca-
stitatis, adeo est annexa regula Monachali, ut con-
tra eam nec summis Pontifice possit licentiam indul-
gitur. Quid Concilium Tridentinum (c) confir-
mat decreto suo, quo sic declarat: *Sancta Syno-
dus.... hoc decreto precipit, ut omnes regulares,*
tam vii, quam mulieres, ad regule, quam professi
sunt, prescriptum vitam instituant, atque conporant;
aque imprimis, que ad fuis professionis perfectionem;
ut obedientia, paupertatis, & castitatis: ac hi, si que
alii sunt aliique Ordinis & regule peculiaria vota
& praecepta, ad eorum respectiva observant, nec non
*ad communem vitam, videtur & restituimus conser-
vanda, pertinencia, fideliem obseruent.... Cum com-
pertum sit ab eis (superioribus) non posse ea, que*
ad substantiam regularis vita pertinent, relaxari: si
*enim illa, que bases sunt & fundamenta totius re-
gularis discipline, exalte non fuerint conservata,*
totum corrumpendiculum necesse est.

Nihilominus obseruantur ut si Palamoni compertum non fuisset ; laxiorne illam disciplinam, praedictosque abusus, qui obtinent in Monasterio, in quo vetatur, nec communis vita. Monasterio ipsius nec institutis Ordinis allatane adverteri ; & exsuffitiam bona fide, fibi non importari strictioris observantie necessitatem ; futurum ut excusaretur a peccato ; modo, ut monachus, nihil ageret, quod repugnaret tribus votis principaliibus, quibus ligatur ; quemadmodum docent S. Antoninus, Lopez, Navarrus cum plurimis aliis Canonistis, quos appellat & Cabafutius (d) : Ratio est, quod iure posit in animum suum inducere, superiores non permittebant, ut ejusmodi confuetudo prævaleret, sine aliquo fundamento, quod iustidem legitimum visum est ; & iplam confuetudinem conseruare saltem tacito summi Pontificis tuisse sufficienter approbatam.

C A S U S XXXII

lib. 1. c. 23.
n. 12. ANDRONICUS ingressus regulem quamdam Congregationem sub titulo fratris laici; ibidem solemnem emitit professionem, eaque ratione sele Religiosum addixit modo absoluto, & quantum ad omnes regulas, que in eadem confluverant observari. At viget inter alias haec potissimum regula, in dicta Congregatione, ut, qui ad eamdem at non eadem ratione judicandum fore, n^o de praedicta Congregatione sine licentia Superioris non discesseret, nisi ut in scelulo remanseret: aut in aliam, ejusdem constitutionis Religionem transire: in eo namque casu, requisitus, a Superiori teneretur in eamdem Congregationem reverti.

C A S U S XXXI

ibidem fuere comorati, ad vitam dimitti lecularem. Andronicus, quem propri vita status, in quo nullam inveniebat stabilitatem, cepit saetias, post annos decem ab emissa sua iolemmi professione, Congregationem Islam, inconferto imperio, deseruit, ac deinde tranxit ad quodam de Ordine S. Benedicti Monasterium, ibidem probatioris tempus excursum, posteaque in predicto Monasterio vota sua solemnia nuncupavit; quamquam juxta formas de more servari solitas tunc a superiore, tum ab ipsa Congrega-

tione, de qua dicesset, requisitus fuerit: Quare re quodlibet proponitur: 1. Utrum potuerit esse conscientia predictam Congregationem privata sua auctoritate deferre? 2. Utrum, ea quae exponitur, ratione inde egressus, non obligatur, ad eandem iterum esse recipiendum, post-

rate & duritia confistere, quæ ducitur in prædicto monasterio, inde non solverebat obligatione quæ sibi incumbere poterat, se fidei offerendi, ut ibidem admitteretur; atque utrum proinde eidem liberum non esset uxorem accipere, matrimoniumque suum fī illo peccati mortalis periculo consummare: Tertium, utrum posito quod uxorem in eismodi verum statum fībi afflumendo peccaverat mortaliter, incidenter toties in peccatum mortale, quoties conjugale debitum exegit? Quartum, denique utrum eismodi votum non posse falso in pia quadam alia opera ab ipsius ordinario Confessore, falso tempore Jubilie universali, commutari?

currit, liberum fieri ab ejusmodi voti obligatione. Et paulo post: Si morbo laboros perpetuo, aut alicui impedimento perpetuo subiectus, quorum causa jura te repellunt, tutus es conscientia, neque ulla indiger dispensatione.

Ex prædictis sequitur, si non alia de causa Hilarius in matrimonium venerit, quam quia se fenebit futurum profitis inhabilem ad religionem quam voverat: videri merito contenit, non posse, cum ex contracto matrimonio factu fuisse mortaliter peccati concusim. At vero, si votum suum est contrarie contenit: neque ullatenus considerata que fībi ingrat ad religiosum habilitatem, alius matrimonii negotiatio-

(a) S. Th. 2.2.
q. 28. art. 2. in
cusp. Proposita primo loco quæsiōnē fatisfacimus re-
pondendo cum S. Thoma (a) votum proprie-
lo quando esse promissiōnem deliberatam ac voluntari-
tarium Deo factam: Votum: ex pronissio Deo facta;

(4) S. Th. 2.2.
q. 28. art. 2. in
corp.
Proposita primo loco quæstiōne fatisfacimus re-
pondendo cum S. Thoma (4) votum proprie-
loquens esse promissiōnem deliberatam ac voluntari-
tarium Deo fastam: *Votum est promissio Deo facta;*
atque promissiōnem ejusmodi debere esse, *de aliquo
aliu virtutis* quia etiam bonum quoddam importet
excellētius *propter legendum votum dictum est de*
meliori bone. Jam manifestum est, promissiōnem fa-
ctam ab Hilario esse ejusmodi. Emissit ergo veri
nominis votum simplex religionis. *Enim vero in*
eo reperitur quidquid necessario requiritur ad ra-
tioniem proprie dicti voti. Namque ut habet lau-
datus S. Doctor (b): *Ad votum tria ex necessitate*
requiriuntur: primo quidem deliberatio; secundo pro-
positum voluntatis; tertio promissio in qua perficiuntur
ratio voti. Atqui tria praedicta occurrit in voto
Hilarii; siquidem illud non emittit fine sufficien-
ti deliberatione, & ex promissione sua omnino vo-
luntaria esse obligaverit ad legendum vite ge-
nus omni comparatione sanctius & acceptius Deo,
quam vivendi ratio facultarium perfonarum. Ne-
quaque igitur dubitari potest, quin veri nomi-
nis votum emittere.

Respondeamus ad secundam questionem; licet verum sit, ad Hilario votum temerarium fuisse suceptum, cum se fe obligavit ad amplectendum religionis institutum, cuius regulas profrus ignorabat, nihilominus eum non latuisse, a se votum emittri digregendo vita genere perfectiori, a Deo acceptiori, illa vita ratione quam hic ulcriter tenetur; & fibi vires sufficientes suppetere quibus opitulante divina gratia posset in eodem instituere retinere perseverantiam. Ipsi igitur incumbat, se fe cunctatione offere dicto monasterio

C E C E S de la Trap, & omnia quæcumque tentare, ut ibidem admittetur, juxta dictum illud. Sapientis
(c.) Si quid vorvit Deo, non morierit reddere: Quod cum non fuerit executus, sed contrario, nihil quidquam obstante voto, uxorem ubi fumerit, nulla ratione potest exculari a peccato mortaliter, quod sic volumus intelligi de tempore quod abit, pruifquam laboraret illa illum duplice prouidentia, quæ ei supervenit aliquamdiu: poftquam fuit sanctati redditus: Neque enim videbit idem afserendum eis de tempore quod post infirmitatem generis, illius ueblecunt est, si pro comperto haberuit, illam nequacum poſse fanari: fiquid ejusmodi generis infirmitas evidenterissima arqua manifestifice obicit vita inflitio zanæ frictio ac duro, ac

CASUS XXXV.

HILDEGARDA cum solemnam professionem religionis emiserit in monasterio quodam in quo jam ab annis ultra triginta clausura ceperat penitus excolecent & superior quidam recenter in eodem institutus iusserit, nam ibidem religiosissime deinceps observari, obligatur ne ex conscientia ad se praedicto recentiori statuto subiiciendam, praeterea si dum vota sua nuncupavit, definitum anima suo propositum firmiter conceperit, onus ejusmodi obligationis numquam fuscipendi, atque etiam ipsimet Primaria monasteria declaraverit, futurum aliquin, ut non profiteretur?

gratia; vocis quae angelorum resurgentes & propositum
ingrediantur in talium mortuum qui ei impedimentum
offensiale, non tenet in morte durante in
redi. Alius quidam nominis primi Theologus
(f) Dominae. (f) eadem de re iste verba habet: *Palam sequi-
torum suis, de tur, illum qui aliquod habet impedimentum religio-
juit, & iuste, q. nis, quod vel quando vorvit, non confundaretur,
q. att. 2.*